ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിയമ്പത്തിയൊന്ന്

ആലയത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത: ദൈവീയവും മാനുഷികവുമായ ബന്ധത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ അനാവൃതമാക്കൽ

Jeff Pippenger
2024-03-22

രണ്ട് വടികളും ഒന്നായി ചേർന്നു ഒരു ആലയമായി മാറുന്നു. നാല്പത്താറ് ആലയത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരിക്കെ, വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രവാസബന്ധനത്തെയും തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രവാസബന്ധനത്തെയും വേർതിരിക്കുന്ന കാലവും നാല്പത്താറ് വർഷങ്ങളാണ്. അന്ത്യസമയത്തിൽ, 1798-ൽ വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിത്തെറിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ആ രണ്ട് വടികളെയും ഒരു ആലയമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതും നാല്പത്താറ് വർഷങ്ങളാണ്. ക്രി.മു. 723 മുതൽ ക്രി.മു. 677 വരെ, ആലയം ഇടിച്ചുതകർക്കപ്പെടുകയും ചവിട്ടിത്തെറിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1798-ൽ ചവിട്ടിത്തെറിപ്പിക്കൽ അവസാനിച്ചു; 1844-ഓടെ ഒരു ആലയം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ അവർ ഒരു രാജാവിനുകീഴിൽ ഒരു ജാതിയായി മാറുകയും, നിത്യത്തേക്കും പാപം ചെയ്യുന്നതു നിർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അതായിരുന്നു പദ്ധതി; എന്നാൽ 1863-ലെ കലാപം ആ പദ്ധതിയെ 2001-ലേക്കു പിന്തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

പൗലോസ് സഭയെ ശരീരമായി, ക്രിസ്തുവിനെ തലവനായും തിരിച്ചറിയുന്നു; കൂടാതെ, പൗലോസ് ശരീരത്തെ ജഡത്തിന്റെ പ്രതീകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. പൗലോസിന് ജഡവും ശരീരവും പരസ്പരം മാറ്റി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന പദങ്ങളാണ്.

> നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മരിക്കും; എന്നാൽ ആത്മാവിനാൽ ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ ജീവിക്കും. റോമർ 8:13.

മാനവ ആലയത്തിന്റെ രൂപകൽപന ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്റെ രൂപകൽപനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. സഭയായിരിക്കുന്ന ശരീരം, വ്യക്തിയുടെ ആലയത്തിൽ ജഡത്തോട് തുല്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആലയത്തിൽ മനസ്സാണ് തല, ശരീരമാണ് ജഡം.

> നാം അവന്റെ ശരീരത്ത ിലെ അവയവങ്ങ ളും, അവന്റെ മാംസത്ത ിന്റെയും അവന്റെ അസ്ഥ ികളുടെയും ഭാഗങ്ങ ളുമാകുന്ന ു. ഈ കാരണത്ത ാൽ മനുഷ്യ ൻ തന്റെ അപ്പ നെയും അമ്മ യെയും വിട്ട ് തന്റെ ഭാര്യ യോടു ചേർന്ന ിരിക്ക ും; അവർ ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിരിക്ക ും. ഇത് ഒരു മഹാരഹസ്യ ം ആകുന്ന ു; എങ്ക ിലും ഞാൻ

ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എഫേസ്യർ 5:30–32.

ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം സമാപിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചതിനെ ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ കാഹളനാദം അടയാളപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ അളക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആലയമെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ആലയമായിരുന്നു; എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ആലയം ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്റെ പ്രതിരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇവ പരസ്പരം മാറ്റി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന പ്രതീകങ്ങളാണ്. ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധമണ്ഡപം ഉയർത്തിപ്പണിയുമ്പോൾ താൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ട മാതൃക കാണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മോശെ പർവ്വതത്തിൽ നാൽപ്പത്തിയാറ് ദിവസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മാതൃക സ്വർഗ്ഗീയ ആലയിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സ്വർഗീയ ആലയമായിരുന്നു; മനുഷ്യർ അവന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, അവൻ മനുഷ്യാലയത്തിന്റെ മാതൃകയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ മനുഷ്യാലയത്തിന്റെ മാതൃക നാൽപ്പത്താറ് ക്രോമോസോമുകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ദേവാലയങ്ങൾ പ്രവചനപരമായി പരസ്പരം പകരമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട്, യോഹന്നാനോടു അളക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയം പ്രാകാരമൊന്നുമില്ലാതെ രണ്ടു മുറികൾ മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ മുറി മനുഷ്യദേവാലയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു—സഭയെ (വധു), ജാതിയെ, ശരീരത്തെ, അഥവാ മാംസത്തെ. രണ്ടാമത്തെ മുറി ദൈവികദേവാലയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു—വരനെ, രാജാവിനെ, ശിരസ്സിനെ, അഥവാ മനസ്സിനെ. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിനുവേണ്ടി നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന നിത്യനിയമത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം, യെഹെസ്കേൽ മുപ്പത്തേഴാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടു കൊലുകളാൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് യോഹന്നാന്റെ ദേവാലയത്താലും, രണ്ടു മുറികളടങ്ങിയ അതേ ദേവാലയത്താലും, ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസിയിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മർമ്മം, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൗലൊസിന്റെ നിർദിഷ്ട നിർവചനങ്ങളാലും അത് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം പേരെ മുദ്രയിടുന്ന പ്രവൃത്തി ദൈവികതയെ മാനവികതയോടു സ്ഥിരമായി സംയോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. ആ പ്രവൃത്തി ഏഴാമത്തെ കാഹളം മുഴങ്ങുന്ന സമയ നിറവേറുന്നു. ആ സംയോജനം തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പലവിധങ്ങളായി, വരിപിന്തുടർന്ന് വരിയായി, പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീതീകരണത്തിന്റെയും വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തിയാണ് ഈ പ്രവൃത്തിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പദങ്ങൾ. നീതീകരണം നമ്മുടെ പകരക്കാരനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്;

വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ മാതൃകയായ ക്രിസ്തുവിന് പ്രവൃത്തിയാണ്. നീതീകരണം സ്വർഗത്തിനുള്ള നമ്മുടെ അവകാശപത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; വിശുദ്ധീകരണം സ്വർഗത്തിനുള്ള നമ്മുടെ യോഗ്യതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ ഇരുപ്രവൃത്തികളും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യം മുഖാന്തരം വിശ്വാസിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. ആ പ്രവൃത്തി, നിത്യനിയമത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും മനസ്സുകളിലും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എഴുതപ്പെടുന്നതായി പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

“മനം” എന്നത് തല വസിക്കുന്ന ദേവാലയത്തിലെ മുറിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനം എന്നത് “ഉയർന്ന സ്വഭാവം” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അതിന് വിപരീതമായി ജഡം “താഴ്ന്ന സ്വഭാവം” ആകുന്നു. നമ്മുടെ ചിന്തകൾ മനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ വികാരങ്ങൾ ജഡത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> “അനേകർ അനാവശ്യമായ അസന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ യേശുവിൽനിന്ന് മാറ്റി, അത്യധികമായി സ്വന്തം സ്വയത്തിന്മേൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. അവർ ചെറുകഷ്ടങ്ങളെ വലുതാക്കി കാണിക്കുകയും, നിരുത്സാഹകരമായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പരിചരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനാവശ്യമായി പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാപാപത്തിൽ അവർ കുറ്റക്കാരാകുന്നു. നമുക്ക് ഉള്ളതൊക്കെയും നാം ആയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും സംബന്ധിച്ച് നാം ദൈവത്തോടു കടപ്പെട്ടവരാണ്. ഒരു നിർദിഷ്ട പരിധിവരെ, താൻ തന്നേ കൈവശം വെക്കുന്ന ശക്തികളോടു സാമ്യമുള്ള ശക്തികളെ അവൻ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഈ ശക്തികളെ വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നാം ആത്മാർഥമായി പ്രയത്നിക്കണം, സ്വയത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനും ഉയർത്തിക്കാണിക്കാനുമല്ല, അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടാണ്.”

> “നമ്മുടെ മനസ്സുകൾ ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ നിന്ന് വഴിതെറ്റിപ്പോകാൻ നാം അനുവദിക്കരുത്. ക്രിസ്തുവിലൂടെ നമുക്ക് സന്തോഷമുള്ളവരായിരിക്കാനും അങ്ങനെ ആയിരിക്കേണ്ടതുമുണ് ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെ ശീലങ്ങൾ നാം സ്വന്തമാക്കുകയും വേ ചിന്തകളുപോലും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെടേ വികാരങ്ങളും വിവേകത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കണം. യാതൊരു നിയന്ത്രണത്തിനും ശിക്ഷണത്തിനും ശ്രമമില്ലാതെ നമ്മുടെ സങ്കല്പശക്തി നിയന്ത്രണമില്ലാതെ പാഞ്ഞോടുകയും താനിഷ്ടമുള്ള വഴിയിൽ പോകുകയും ചെയ്യാൻ നമുക്കു ലഭിച്ചതല്ല. ചിന്തകൾ തെറ്റായിരുന്നാൽ വികാരങ്ങളും തെറ്റായിരിക്കും; ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും ചേർന്നാണ് ധാർമ്മിക സ്വഭാവം രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന നിലയിൽ

> നമ്മ ുടെ ചിന്ത കളെയും വികാരങ്ങ ളെയും നിയന്ത്ര ിക്കേ ണ്ട ബാധ്യ
> നമുക്ക ില്ലെ ന്ന ് നാം തീരുമാനിക്ക ുമ്പേ ാൾ, നാം ദുഷ്ട ദൂതന്മ ാരുടെ
> സ്വ ാധീനത്ത ിനുകീഴിൽ എത്ത ുകയും അവരുടെ സാന്ന ിധ്യ ത്തെ യും
> അവരുടെ നിയന്ത്ര ണത്തെ യും ക്ഷ ണിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. നമ്മ
> തോന്ന ലുകൾക്ക ു കീഴടങ്ങ ി, നമ്മ ുടെ ചിന്ത കൾ സംശയത്ത ിന്റെയു
> അവിശ്വ ാസത്ത ിന്റെയും പരാതിപ്പെ ടലിന്റെയും പാതയിലൂടെ
> ഓടാൻ നാം അനുവദിച്ച ാൽ, നാം ദുഃഖിതരായിരിക്ക ും; നമ്മ ുടെ
> ജീവിതം പരാജയമായിത്ത ീരും." Review and Herald, April 21, 1885.

ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേർന്നതാണ് നൈതിക സ്വഭാവത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. നമ്മുടെ സ്വഭാവം താഴ്ന്ന ഒരു സ്വഭാവവും ഉയർന്ന ഒരു സ്വഭാവവും ചേർന്നതാണ്; മനസ്സാണ് ഉയർന്ന സ്വഭാവം, മനസ്സിലെ ചിന്തകൾ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ നമ്മുടെ വികാരങ്ങളും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ഇതിന്റെ കാരണം, നമ്മുടെ മാനുഷികതയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളിൽ മനസ്സാണ് ഉയർന്നതും നിയന്ത്രണാധികാരമുള്ളതുമായ സ്വഭാവം എന്നതാണ്. നമ്മുടെ സത്തയുടെ ഭാഗമായി രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന "ശക്തികൾ" "ഒരു പരിധിവരെ" ക്രിസ്തുവിന് "ഉള്ളവയോടു" "സാദൃശ്യമുള്ളവ" ആകുന്നു; കാരണം നാം അവന്റെ പ്രതിഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു, അതിനാൽ ആ "ശക്തികളെ" "വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നാം ആത്മാർഥമായി പ്രയത്നിക്കണം."

മനുഷ്യന്റെ ഉന്നത സ്വഭാവത്തിന്റെയോ മനസ്സിന്റെയോ ഘടകമായിരിക്കുന്ന ശേഷികൾ വിധിനിർണ്ണയം, സ്മരണം, മനസ്സാക്ഷി, പ്രത്യേകിച്ച് ഇച്ഛാശക്തി എന്നിവയാണ്.

> "അനേകർ ചോദിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു: 'എങ്ങ നെ ഞാൻ എന്നെ ത്ത
> ദൈവത്ത ിനു സമർപ്പ ിക്ക ണം?' നിങ്ങ ൾ നിങ്ങ ളെത്ത ന്നെ അവന
> അർപ്പ ിക്ക ുവാൻ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ നൈതിക ശക്ത ിയിൽ
> നിങ്ങ ൾ ദുർബലരാണ്, സംശയത്ത ിന്റെ ദാസ്യ ത്ത ിൽ
> അടിമപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു, പാപജീവിതത്ത ിന്റെ ശീലങ്ങ ളാൽ
> നിയന്ത്ര ിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. നിങ്ങ ളുടെ വാഗ ്ദാനങ്ങ ളും
> ദൃഢനിശ്ച യങ്ങ ളും മണൽകയറുകളെപ്പേ ാലെയാണ്. നിങ്ങ ളുടെ
> ചിന്ത കളെയും, പ്രേ രണകളെയും, സ്നേഹവികാരങ്ങ ളെയും
> നിങ്ങ ൾക്ക ് നിയന്ത്ര ിക്ക ാനാവുന്ന ില്ല . ലംഘിക്ക പ്പെ ട്ട നിങ്ങ
> വാഗ ്ദാനങ്ങ ളുടെയും നഷ്ട പ്പെ ട്ട പ്രതിജ്ഞ കളുടെയും അറിവ്, നിങ്ങ
> സ്വ ന്ത ം ആത്മ ാർത്ഥ തയിലുള്ള വിശ്വ ാസത്തെ
> ദുർബലപ്പെ ടുത്ത ുകയും, ദൈവം നിങ്ങ ളെ സ്വ ീകരിക്ക ുകയില്ലെ ന്ന ു
> നിങ്ങ ൾക്ക ു തോന്ന ിക്ക യും ചെയ്യ ുന്ന ു; എങ്കി ലും നിങ്ങ ൾ
> നിരാശരാകേണ്ട തില്ല . നിങ്ങ ൾ ഗ്രഹിക്കേ ണ്ട ത് ഇച്ഛ ാശക്ത ിയുടെ
> യഥാർത്ഥ പ്രാബല്യ മാണ്. ഇതാണ് മനുഷ്യ സ്വ ഭാവത്ത ിലെ
> ഭരണാധികാരശക്ത ി, നിർണയത്ത ിന്റെ ശക്ത ി, അല്ലെ ങ്ക ിൽ
> തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ിന്റെ ശക്ത ി. എല്ല ാം ഇച്ഛ ാശക്ത ിയുടെ ശരിയായ
> പ്രവർത്ത നത്തെ ആശ്രയിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ാനുള്ള

ദൈവം മനുഷ്യ ർക്ക ു നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ു; അതിനെ
വിനിയോഗിക്കേ ണ്ട ത് അവരുടെ ഭാഗമാണ്. നിങ്ങ ളുടെ ഹൃദയത്തെ
നിങ്ങ ൾക്ക ു മാറ്റ ാനാവില്ല ; സ്വ യം അതിന്റെ സ് നേഹവികാരങ്ങ ളെ
ദൈവത്ത ിനു അർപ്പ ിക്ക ാനുമാവില്ല ; എന്ന ാൽ അവനെ സേവിക്ക ുവാന
നിങ്ങ ൾക്ക തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ാം. നിങ്ങ ളുടെ ഇച്ഛ യെ നിങ്ങ ൾ അവ
ഏല പ്പിക്ക ാം; അപ്പേ ാൾ അവൻ തന്റെ സദുദ്ദേ ശ്ര പകാരം ഇച്ഛ ിക്ക ാനും
്ര പവർത്ത ിക്ക ാനും നിങ്ങ ളിൽ ്ര പവർത്ത ിക്ക ും. ഇങ്ങ നെ നിങ്ങ
സമ്ര ഗസ്വ ഭാവം ്ര കിസ ്തുവിന്റെ ആത്മ ാവിന്റെ നിയ്ര ന്ത ണത്ത ിൽ വരും
നിങ്ങ ളുടെ സ് നേഹവികാരങ്ങ ൾ അവനിൽ കേ്ര ന്ദ ീകരിക്ക പ്പെ ടും;
നിങ്ങ ളുടെ ചിന്ത കൾ അവനോടു യോജിപ്പ ിൽ ആയിരിക്ക ും."

"നന്മയുടെയും വിശുദ്ധിയുടെയും വേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ അവ എത്രത്തോളം പോകുന്നുവോ അത്രത്തോളം ശരിയാണ്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവ യാതൊന്നിനും ഉപകാരപ്പെടുകയില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളാകുമെന്ന പ്രത്യാശയും ആഗ്രഹവും കൈവെച്ചിരിക്കെ അനേകർ നശിച്ചുപോകും. അവർ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛയെ ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു വരുന്നതില്ല. അവർ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല.

"ഇച്ഛാശക്തിയെ ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണമായൊരു മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയും. നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ ക്രിസ്തുവിന്നു സമർപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ, സകല പ്രഭുത്വങ്ങൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും മീതെയുള്ള ശക്തിയുമായി നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സ്ഥിരമായി നിലനിറുത്തുവാൻ മേലിൽനിന്നുള്ള ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും; ഇങ്ങനെ ദൈവത്തോടുള്ള നിരന്തര സമർപ്പണത്തിലൂടെ, പുതിയ ജീവിതം—അതെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ ജീവിതം തന്നേ—ജീവിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമാകും." Steps to Christ, 47, 48.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ ഇച്ഛാശക്തിയാണ് "ഭരണശക്തി"; ആ ഭരണാധികാരി, "സകല പ്രഭുത്വങ്ങളെയും അധികാരങ്ങളെയും അതിക്രമിക്കുന്ന ശക്തിയോടു" ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യദേവാലയത്തിലെ വിഭാഗത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യദേവാലയത്തിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്തവും ഏകീഭവിക്കുന്ന സ്ഥലം ആത്മാവിന്റെ കോട്ടയാണ്. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ഉള്ളിൽ ഒരു കോട്ടയുണ്ട്; അതിൽ അധിവസിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാശത്രുവോ ആകുന്നു.

"്ര കിസ ്തു ആത്മ ാവിന്റെ കോട്ട കൈവശമാക്ക ുമ്പേ ാൾ,
മനുഷ്യ കാര്യ സ്ഥ ൻ അവനോടൊന്ന ാകുന്ന ു.
്ര കിസ ്തുവിനോടൊന്ന ായിരിക്ക ുന്ന വനും, അവനോടുള്ള തന്റെ ഐക്യ
നിലനിറുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ്, അവനെ ഹൃദയത്ത ിൽ
സിംഹാസനാരൂഢനാക്ക ി, അവന്റെ കല്പ്പനകൾ അനുസരിക്ക ുന്ന വനും

> ദുഷ്ട ന്റെ കെണികളിൽനിന്ന ് സുരക്ഷ ിതനാകുന്ന ു. (ക്രിസ ്തുവിനോടു ഏകീകൃതനായ അവൻ, (ക്രിസ ്തുവിന്റെ കൃപാവരങ്ങ ൾ സ്വ ന്ത മാക്ക ുകയും, ആത്മ ാക്ക ളെ അവന്റെ അടുക്ക ൽ നേടിക്കൊ ാണ്ട ുവരുന്ന തിൽ ശക്ത ിയും കാര്യ ക്ഷ മതയും ബലവും കർത്ത ാവിന്ന ായി സമർപ്പ ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. രക്ഷ കനോടുള്ള സഹ(പ്രവർത്ത നത്ത ിലൂടെ ദൈവം (പ്രവർത്ത ിക്ക ുന്ന ഉപകരണമായി അവൻ മാറുന്ന ു. അപ്പേ ാൾ സാത്ത ാൻ വന്ന ു ആത്മ ാവിനെ കൈവശപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ (ശ്രമിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആയുധസജ്ജ നായ ബലവാനെയേക്ക ാൾ (ക്രിസ ്തു അവനെ കൂടുതൽ ശക്ത നാക്ക ിയിരിക്ക ുന്ന തായി അവൻ കണ്ടെ ത്ത ുന്ന ു." Review and
> December 12, 1899.

ആത്മാവിന്റെ കോട്ട മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും ആകുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം വിശ്വാസിക്കായി മൂന്നു പ്രാഥമിക വാഗ്ദാനങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആദാമിന്നും ഹവ്വയ്ക്കും ഏദെൻതോട്ടം ആയിരുന്നതുപോലെ, അവന് വസിക്കേണ്ട ഒരു ദേശം ലഭിക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം ഉണ്ട്; അത് പ്രാചീന ഇസ്രായേലുമായുള്ള അവന്റെ നിയമത്തിനുള്ള വാഗ്ദത്തദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതുമാറി ആത്മീയ ഇസ്രായേലിന് ആത്മീയ മഹിമയുള്ള ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ഈ മൂന്നും കൂടി, അവൻ ജയിച്ചതുപോലെ ജയിക്കുന്നവർക്ക് പുതുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് നൽകിയിരിക്കുന്ന വാഗ്ദാനത്തിന് വരിക്കു മേൽ വരി എന്ന രീതിയിൽ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

ആദാമും ഹവ്വയും പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ "ഏഴ് കാലങ്ങൾക്കായി" ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ നിന്ന് "ചിതറിക്കപ്പെട്ടവർ" ആയി; ഏഴ് സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷം ഭൂമി പുതുക്കപ്പെടുകയും ഏദെൻ തോട്ടം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പുരാതന യിസ്രായേൽ "ഏഴ് കാലങ്ങൾക്കായി" ചിതറിക്കപ്പെട്ടത്, ആദാമും ഹവ്വയും ചിതറിക്കപ്പെട്ടതിലൂടെ മുൻകൂട്ടി പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നിയമം വസിക്കാൻ ഒരു ദേശം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു; അത് പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഏദെന്റെ വാഗ്ദാനമായിരുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടുന്നത്, ആദാമിന്റെ പാപത്തോടെ ആരംഭിച്ച മനുഷ്യകുടുംബത്തിനകത്തെ പാപത്തിന്റെ ക്രമേണ വർധിച്ചു വരുന്ന തീവ്രതയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

നിയമത്ത ിന്റെ മറ്റ ു രണ്ട ് വാഗ ്ദാനങ്ങ ൾ ഇവയാണ്: വിശ്വ സ ്തർ ഒരു പുതി ശരീരവും ഒരു പുതിയ മനസ്സ ും, അതായത് (ക്രിസ ്തുവിന്റെ മനസ്സ ുതന്നെ യും, (പ്രാപിക്ക ും. ശരീരം മാംസമാണ്, താഴ്ന്ന സ്വ ഭാവമാണ്, (ക്രിസ ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധ ത്ത ിൽ അത് സഭയാണ്. മനസ്സ ് ഉയർന്ന സ്വ ഭാവമാണ്; സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് അതിനെ "ആത്മ ാവിന്റെ കോട്ട " എന്ന ു തിരിച്ച റിയുന്ന ു. സുവിശേഷത്ത ിന്റെ ആവശ്യ ങ്ങ ൾ നാം അംഗീകരിക്ക ുന്ന നിമിഷത്ത ിൽ, അതായത് നാം നീതീകരിക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, നമുക്ക ് (ക്രിസ ്തുവിന്റെ മനസ്സ ് ലഭിക്ക ുന്ന പൗലോസ് വ്യ ക്ത മായി ഉപദേശിക്ക ുന്ന ു. അതുപോലെ, രണ്ടേ ാം വരവുവരെ

നമുക്ക ് ഒരു പുതുവും മഹത്വ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുമായ ശരീരം ലഭിക്ക ുകയില്ല എന്ന ും അവൻ ഉപദേശിക്ക ുന്ന ു.

> ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു മർമ്മം അറിയിക്കുന്നു; നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; എങ്കിലും നാം എല്ലാവരും മാറ്റപ്പെടും; ഒരു നിമിഷത്തിൽ, കണ്ണിറുക്കുന്ന നേരംകൊണ്ടു, അവസാന കാഹളധ്വനിയിൽ; കാരണം കാഹളം മുഴങ്ങും; മരിച്ചവർ അഴിമതിയില്ലാത്തവരായി ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടും; നാം മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്തെന്നാൽ, ഈ അഴിമതിയുള്ളത് അഴിമതിയില്ലായ്മ ധരിക്കേണ്ടതും, ഈ മർത്ത്യത്വമുള്ളത് അമർത്ത്യത്വം ധരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ആകയാൽ, ഈ അഴിമതിയുള്ളത് അഴിമതിയില്ലായ്മ ധരിച്ചിരിക്കയും, ഈ മർത്ത്യത്വമുള്ളത് അമർത്ത്യത്വം ധരിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നപ്പോൾ, “മരണം ജയത്തിൽ വിഴുങ്ങിക്കളയപ്പെട്ടു” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാകും. മരണമേ, നിന്റെ കുത്ത് എവിടെ? കല്ലറേ, നിന്റെ ജയം എവിടെ? മരണത്തിന്റെ കുത്ത് പാപമാകുന്നു; പാപത്തിന്റെ ശക്തി ന്യായപ്രമാണവുമാകുന്നു. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:51–56.

യോഹന്നാൻ പറയുന്നതുപോലെ, ഇത്തരത്തിലുള്ള വഞ്ചനാപരമായ ഉപദേശങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവർ പ്രതിക്രിസ്തുക്കളാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തം ഇതാണ്: ആദാമിന്റെ പാപംമുതൽ മനുഷ്യകുടുംബത്തെ ബാധിച്ചുതുടങ്ങിയ പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾക്കു വിധേയമായ ഒരു ശരീരം ക്രിസ്തു ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഇത് വാദിക്കുന്നു.

> ജഡത്തിൽ വന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ സമ്മതിക്കാത്ത ഏതു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല; നിങ്ങൾ അത് വരുമെന്നു കേട്ടിട്ടുള്ള എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു അതുതന്നേ; അതു ഇപ്പോഴേ ലോകത്തിൽ ഉണ്ട്. 1 യോഹന്നാൻ 4:3.

“നിഷ്കളങ്ക ഗർഭധാരണത്തെ” പഠിപ്പിക്കുന്ന ബാബിലോന്റെ (എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ) വീഞ്ഞ്, യേശുവിന്റെ ജനനം ദൈവികതയുടെ (പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ) ഗർഭധാരണത്തിലും പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലും (മറിയത്തിൽ) ആധാരപ്പെടേണ്ടതിന്നായി, പാപത്തിന് മുമ്പുള്ള ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും പോലെ മറിയം പരിപൂർണ്ണയാക്കിയതായി അവകാശപ്പെടുന്നു. നിഷ്കളങ്ക ഗർഭധാരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വ്യാജോപദേശം, യേശു മറിയത്തിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ എപ്പോഴാണ് ഗർഭം ധരിക്കപ്പെട്ടത് എന്നതിനെ കുറിച്ചല്ല, മറിച്ച് ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും പരിപൂർണ്ണതയോടുകൂടെ മറിയം എങ്ങനെ ഗർഭം ധരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. മനുഷ്യനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ക്രിസ്തു വന്നപ്പോൾ താൻ ധരിച്ച മാംസം, പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്ത പാപരഹിതമായ മാംസമായിരുന്നു എന്ന് നിർദേശിക്കുന്നത് എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശമാണ്.

> മാംസത്ത ിൽ വന്ന ിരിക്ക ുന്ന വനായി യേശു ക്രിസ ്തുവിനെ അംഗീകരിക്ക ാത്ത അനേകം വഞ്ച കർ ലോകത്ത ിലേക്ക ു പ്രവേശിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. അത്ത രക്ക ാരൻ വഞ്ച കനും പ്രതി ക്രിസ ്തുവ ആകുന്ന ു. 2 യോഹന്ന ാൻ 1:7.

ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, അന്നു അവൻ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശരീരമുള്ളവനായിരുന്നു എന്നു പ്രചോദിത വെളിപ്പാട് അതീവ ശ്രദ്ധാപൂർവം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് രണ്ടാം വരവിൽ നീതിമാന്മാരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചതായിരുന്നു; പുതിയ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമവാഗ്ദാനം നാം പ്രാപിക്കുന്നത് അവിടെയാണ്.

> "ക്രിസ്തു തന്റെ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്യേണ്ട സമയം എത്തിയിരുന്നു. ദിവ്യവിജയിയായവനായ അവൻ, വിജയത്തിന്റെ കൊള്ളപ്പലകകളുമായി സ്വർഗീയ പ്രാകാരങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് അവൻ തന്റെ പിതാവിനോടു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു: 'നീ എനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്ന പ്രവൃത്തി ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി.' യോഹന്നാൻ 17:4. തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് ശേഷം, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ തന്റെ ശരീരത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു പരിചിതരാകേണ്ടതിന്നു അവൻ കുറേക്കാലം ഭൂമിയിൽ തങ്ങി. ഇപ്പോൾ അവൻ വിടപറയാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. താൻ ജീവനുള്ള രക്ഷകനാണെന്ന സത്യത്തെ അവൻ ഉറപ്പിച്ചു തെളിയിച്ചിരുന്നു. ഇനി ശിഷ്യന്മാർ അവനെ കല്ലറയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. സ്വർഗീയ വിശ്വത്തിന്റെ മുമ്പാകെ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ടവനായിട്ടു അവർ അവനെ ചിന്തിക്കാമായിരുന്നു." The Desire of Ages, 829.

വസിക്കേണ്ട ഒരു ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമവാഗ്ദാനം, ഏദേൻ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, ആദ്യ ആദാമിന്റെ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" (ഏഴ് ആയിരം വർഷങ്ങൾ) നീണ്ട ചിതറിപ്പോകൽ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുതുക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽ നിറവേറുന്നു. പുതിയതും മഹിമാപൂർണ്ണവും ആയ ഒരു ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമവാഗ്ദാനം, കണ്ണിറുക്കുന്ന നേരത്ത്, രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ നൽകപ്പെടുന്നു.

> "ബേത്‌ലെഹേമിന്റെ കഥ ഒരിക്ക ലും ക്ഷ യിക്ക ാത്ത ഒരു വിഷയമാണ്. അതിൽ 'ദൈവത്ത ിന്റെ ജ്ഞ ാനത്ത ിന്റെയും പരിജ്ഞ ാനത്ത ിന്റെയും സമ്പ ത്ത ിന്റെ ആഴം' മറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന റോമർ 11:33. സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിന്റെ സിംഹാസനം ഉപേക്ഷ ിച്ച ് പുൽത്തൊ ാട്ട ിലിനുവേണ്ട ിയും, ആരാധനാനിരതരായ ദൂതന്മ ാരുടെ സഹവാസം മാറ്റ ി കാളിത്തൊ ാഴുത്ത ിലെ മൃഗങ്ങ ൾക്ക ുവേണ്ട ിയും എടുത്ത രക്ഷ ിതാവിന്റെ ത്യ ാഗത്തെ ഞങ്ങ ൾ അത്ഭ ുതത്തോ ാടെ നിരീക്ഷ ിക്ക ുന്ന ു. മനുഷ്യ ന്റെ അഭിമാനവും സ്വ യമ്പ ര്യ ാപ ്തതയും അവന്റെ സന്ന ിധിയിൽ ശാസിക്ക പ്പെ ട്ട ുനിൽക്ക ുന്ന ു. എങ്ക ിലും ഇത്

> അവന്റെ അത്ഭ ുതകരമായ ആത്മ താഴ ്ചയുടെ ആരംഭം മാ ്രതമായിരുന്ന ു.
> ആദാം ഏദെനിൽ തന്റെ നിർദോഷാവസ്ഥ യിൽ
> നിൽക്ക ുമ്പേ ാഴുപോലും, മനുഷ്യ സ്വ ഭാവം ഏറ്റെ ടുക്ക ുന്ന ത്
> ദൈവപു ്രതന്ന ു ഏകദേശം അനന്ത മായ ഒരു താഴ ്മയായേനേ്നെ. എന്ന ാൽ
> യേശു മനുഷ്യ ജാതി നാലായിരം വർഷത്തെ പാപംകൊണ്ട
> ദുർബലമാക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുമ്പേ ാഴാണ് മനുഷ്യ ത്വ ം സ്വ ീകരിച്ച ത്.
> ആദാമിന്റെ എല്ല ാ മക്ക ളെയും പോലെ, പാരമ്പ ര്യ ത്ത ിന്റെ
> മഹാനിയമം ്രപവർത്ത ിച്ച തിന്റെ ഫലങ്ങ ൾ അവനും ഏറ്റെ ടുത്ത ു. ആ
> ഫലങ്ങ ൾ എന്ത ായിരുന്ന ു എന്ന ു അവന്റെ ഭൂമിയിലെ പൂർവ്വ ികരുടെ
> ചരി ്രതത്ത ിൽ കാണിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. നമ്മ ുടെ ദുഃഖങ്ങ ളും പരീക്ഷ
> പങ്ക ിടുന്ന തിനും, പാപരഹിതമായ ഒരു ജീവിതത്ത ിന്റെ മാതൃക
> നമുക്ക ് നൽകുന്ന തിനും, അത്ത രമൊരു പാരമ്പ ര്യ ത്തേ ാടുകൂടെയാണ്
> അവൻ വന്ന ത്." യുഗങ്ങ ളുടെ ്രപത്യ ാശ, 48.

ഒരു മനുഷ്യൻ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുമ്പോൾ, അവൻ അന്നുതന്നെ ഒരു പുതിയ മനസ്സ്, അതായത് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സ തന്നേ, പ്രാപിക്കുന്നു; എന്നാൽ ശരീരം, അല്ലെങ്കിൽ പൗലൊസ് അതിനെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ ജഡം, രണ്ടാം വരവിൽ മാറ്റപ്പെടുന്നു. വികാരങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ അധമസ്വഭാവം, മാനാന്തരത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുന്നില്ല. നൈതിക സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ഘടകമായ ആ വികാരങ്ങൾ രണ്ടാം വരവ് വരെയും നിലനിൽക്കുന്നു. ആ വികാരങ്ങൾ ഹോർമോൺ വ്യവസ്ഥയോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാവാത്മക വ്യവസ്ഥയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവ നാഡീവ്യവസ്ഥയോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അധമസ്വഭാവത്തിലെ വികാരങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ ഘടകങ്ങളും രണ്ട് അടിസ്ഥാന വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു തരത്തിലുള്ള വികാരം നാം നമ്മുടെ പൂർവ്വികരിൽ നിന്ന് അവകാശമായി പ്രാപിച്ച പ്രവണതകളാകുന്നു; മറ്റുതരത്തിലുള്ള വികാരങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്വന്തം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാൽ നാം വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട പ്രവണതകളാകുന്നു.

ചില പാരമ്പര്യപ്രവണതകൾ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ഘടനയുടെ ഭാഗമത്രേ; ചിലവിധ പാരമ്പര്യപ്രവണതകൾ ദുഷ്ടത ചെയ്യുന്നതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവയുമാകുന്നു. വളർത്തിപ്പോന്ന വികാരസ്വഭാവങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്വന്തം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാൽ നാം സ്ഥാപിക്കുന്നവയാണ്; പാരമ്പര്യപ്രവണതകൾ എന്നാൽ "പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മഹാനിയമം" മുഖേന പകരപ്പെടുന്നു.

നാലായിരം വർഷങ്ങ ളായ പാപം മൂലം മനുഷ്യ ജാതി
ദുർബലമായിരിക്ക ുമ്പേ ാഴാണ് യേശു മനുഷ്യ സ്വ ഭാവം സ്വ ീകരിച്ച ത്.
ആദാമിന്റെ ഓരോ സന്ത തിയെയുംപ്പേ ാലെ, പാരമ്പ ര്യ ത്ത ിന്റെ
മഹാനിയമം ്രപവർത്ത ിച്ച തിന്റെ ഫലങ്ങ ൾ അവനും സ്വ ീകരിച്ച ു. ആ
ഫലങ്ങ ൾ എന്തെ ാക്കെ യായിരുന്ന ു എന്ന ത് അവന്റെ ഭൂമിയിലെ
പൂർവ്വ പിതാക്ക ന്മ ാരുടെ ചരി ്രതത്ത ിൽ കാണിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. നമ്മ ു

ദുഃഖങ്ങ ളിലും പരീക്ഷ കളിലും പങ്ക ു ചേരാനും, പാപരഹിതമായ ഒരു ജീവിതത്ത ിന്റെ മാതൃക നമുക്ക ു നല ്കാനും, അത്ത രമൊരു പാരമ്പ ര്യ ത്തേ ാടുകൂടിയാണ് അവൻ വന്ന ത്. പാരമ്പ ര്യ ത്ത ിന്റെ മഹാനിയമം നാലായിരം വർഷം പ്രവർത്ത ിച്ച തിന്റെ ഫലങ്ങ ൾ ഉണ്ട ായിരുന്ന ിട്ട ും, യേശു തന്റെ ഇച്ഛ ാശക്ത ിയുടെ പ്രയോഗത്ത ിലൂടെ പ്രവണതകളെ എല്ല ായ്പ്പ ോഴും അധീനതയിൽ വെച്ച ു; പാപപൂർണമായ യാതൊരു വികാരവും വളർത്ത ുന്ന തിൽ അവൻ ഒരിക്ക ലും ഒറ്റ ത്ത വണ പോലും പങ്കെ ടുത്ത ില്ല .

നാലായിരത്തിലധികം വർഷങ്ങളായ അധഃപതനത്തിലൂടെ മനുഷ്യവർഗം അനുഭവിച്ച ദുർബലീകരണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാതെയായി, ആദാമും ഹവ്വയും പാപം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മനുഷ്യശരീരം യേശു സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഓരോ മകനും എങ്ങനെ ജയിക്കാമെന്നതിന്റെ ഒരു മാതൃക അദ്ദേഹം നല്കിയേനെയില്ല.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> "ക്രിസ്തുവിനും സാത്താനുമിടയിലെ ഈ സംഘർഷം തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജീവിതവുമായി പ്രത്യേകബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്തതായാണ് അനേകർ കാണുന്നത്; അതുകൊണ്ട് അവർക്കത് വളരെ കുറച്ച് താൽപര്യമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഓരോ മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെയും പരിധിക്കുള്ളിൽ ഈ വിവാദം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സേവനത്തിനായി ഒരാൾ ദുഷ്ടതയുടെ നിരകൾ വിട്ടുപോകുമ്പോഴൊന്നും, സാത്താന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ നേരിടാതിരിക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തു പ്രതിരോധിച്ച പ്രലോഭനങ്ങൾ, നമുക്ക് ചെറുക്കാൻ അത്യന്തം പ്രയാസമുള്ളവ തന്നെയായിരുന്നു. അവ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്, അവന്റെ സ്വഭാവം നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തേക്കാൾ ഉയർന്നിരിക്കുന്നത്രയും കൂടുതലായ അളവിലായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളുടെ ഭയങ്കരഭാരം അവന്റെ മേൽ ഇരിക്കെ, ക്രിസ്തു ആഹാരാസക്തിയെക്കുറിച്ചും, ലോകസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും, ധാർഷ്ട്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പ്രദർശനവാഞ്ഛയെക്കുറിച്ചും ഉണ്ടായ പരീക്ഷയിൽ നിലനിന്നു. ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും കീഴടക്കിയത് ഇവ തന്നെയായിരുന്നു; അതുപോലെ തന്നേ ഇവ നമ്മെയും എത്ര എളുപ്പത്തിൽ കീഴടക്കുന്നു."
>
> "ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണം അന്യ ായമാണെന്ന ും അതിനെ അനുസരിക്ക ുവാൻ കഴിയില്ലെ ന്ന ും തെളിവായി ശൈതാൻ ആദാമിന്റെ പാപത്തെ ചൂണ്ട ിക്ക ാട്ട ിയിരുന്ന ു. നമ്മ ുടെ മാനവസ്വ ഭാവത്ത ിൽ, ആദാമിന്റെ പരാജയത്ത ിന് വീണ്ടെ ടുപ്പ് വരുത്ത ുവാനായിരുന്ന ു ക്രിസ ്തു. എന്ന ാൽ ആദാം പ്രലോഭകന്റെ ആക്രമണത്ത ിന് വിധേയനായപ്പേ ാൾ, പാപത്ത ിന്റെ ഫലങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ും അവന്റെ മേൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന ില്ല . മനസ്സ ിന്റെയും ശരീരത്ത ിന്റെയും സമ്പ ൂർണ ശക്ത ി കൈവശമുണ്ട ായിരുന്ന അവൻ, നിർമലമായ മനുഷ്യ ത്വ ത്ത ിന്റെ ശക്ത ിയിൽ നിലകൊണ്ട ിരുന്ന ു.

അവൻ ഏദെന്റെ മഹത്വ ങ്ങ ളാൽ ചുറ്റ പ്പെ ട്ട വനായിരുന്ന ു; സ്വ ർഗ്ഗ ീയ സത്ത കളുമായുള്ള ദൈനംദിന സന്ന ിധ്യ സംബന്ധ വും അവന്ന ു ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. ശൈതാനെ നേരിടുവാൻ യേശു മരുഭൂമിയിലേക്ക ു (പ്രവേശിച്ച പ്പേ ാൾ അവസ്ഥ അങ്ങ നെ ആയിരുന്ന ില്ല . നാലായിരം വർഷങ്ങ ളായി മനുഷ്യ വംശം ശാരീരിക ശക്ത ിയിലും മാനസിക ശക്ത ിയിലും നൈതിക മൂല്യ ത്ത ിലും ക്ഷ യിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു; (ക്ര അധഃപതിച്ച മനുഷ്യ ത്വ ത്ത ിന്റെ ദൗർബല്യ ങ്ങ ൾ തന്റെ മേൽ ഏറ്റെ ടുത്ത ു. അങ്ങ നെ മാ(ത്രമേ മനുഷ്യ നെ അവന്റെ അധഃപതനത്ത ിന്റെ ഏറ്റ വും താഴ്ന്ന ആഴങ്ങ ളിൽനിന്ന ് അവന്ന ു രക്ഷ ിക്ക ാനായിരുന്ന ുള്ള ു.”

“ക്രിസ്തുവിനെ പ്രലോഭനം ജയിക്കുക അസാധ്യമാണെന്ന് അനേകർ അവകാശപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവനെ ആദാമിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വെക്കാനാകുമായിരുന്നില്ല; ആദാം നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട വിജയം അവന് നേടാനാകുമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായതിലും അധികം കഠിനമായൊരു സംഘർഷം നമുക്കെന്തെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവന് നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ, അതിനോടനുബന്ധിച്ച എല്ലാ ദൗർബല്യങ്ങളോടും കൂടി, മനുഷ്യത്വം ഏറ്റെടുത്തു. പ്രലോഭനത്തിന് വഴങ്ങാനുള്ള സാധ്യതയോടുകൂടിയ മനുഷ്യസ്വഭാവം അവൻ ഏറ്റെടുത്തു. അവൻ സഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായി നമുക്കു വഹിക്കേണ്ടതായൊന്നുമില്ല.”

ഏദേനിലെ വിശുദ്ധ ദമ്പതികളോടുണ്ടായതുപോലെ തന്നേ, ക്രിസ്തുവിനോടും ആദ്യത്തെ മഹാപരീക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനമായിരുന്നത് വിശപ്പാഗ്രഹമായിരുന്നു. നാശം ആരംഭിച്ച അതേ സ്ഥലത്താണ് നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തിയും ആരംഭിക്കേണ്ടത്. വിശപ്പാഗ്രഹത്തിന്റെ തൃപ്തീകരണത്താൽ ആദാം വീണതുപോലെ, വിശപ്പാഗ്രഹത്തെ നിരസിച്ചതിനാൽ ക്രിസ്തു ജയിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. “അവൻ നാല്പതു ദിവസവും നാല്പതു രാത്രിയും ഉപവസിച്ചശേഷം, അവന്നു ഒടുവിൽ വിശന്നു. പരീക്ഷകൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു: നീ ദൈവപുത്രൻ ആണെങ്കിൽ, ഈ കല്ലുകൾ അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കല്പിക്ക. എന്നാൽ അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: മനുഷ്യൻ അപ്പത്താൽ മാത്രം ജീവിക്കയില്ല; ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സകല വചനത്താലും ജീവിക്കും.”

“ആദാമിന്റെ കാലംമുതൽ (ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലംവരെ, സ്വ യംഭോഗം വിശപ്പ ുകളുടെയും വികാരവാഞ്ഛകളുടെയും ശക്ത ിയെ വർധിപ്പ ിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു; ഒടുവിൽ അവയ്ക്ക ു മിക്ക വാറും പരിധിയില്ല ാത്ത നിയ(ന്ത ണം ലഭിച്ച ു. അങ്ങ നെ മനുഷ്യ ർ അധഃപതിതരും രോഗബാധിതരുമായി, തങ്ങ ളാൽ തന്നേ ജയിച്ച ടക്ക ുക അവർക്ക ു അസാധ്യ മായി. മനുഷ്യ ന്റെ നിമിത്ത ം, അത്യ ന്ത ം കഠിനമായ പരീക്ഷ സഹിച്ച ുകൊണ്ട ു (ക്രിസ ്തു ജയിച്ച ു. നമ്മ ുടെ നിമിത്ത ം, വിശപ്പ ിനെയോ മരണത്തെ യോക്ക ാളും ശക്ത മായ

ആത്മനിയന്ത്രണം അവൻ പ്രയോഗിച്ചു. ഈ ആദ്യ ജയത്തിൽ, ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തികളോടുള്ള നമ്മുടെ സർവ്വ സംഘർഷങ്ങളിലേക്ക പ്രവേശിക്കുന്ന മറ്റു നിർണായക വിഷയങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.” The Desire of Ages, 117.